

F. t. l. om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding.

i forslaget under nr. 4. Kommissionen foreslog samtidig, at afgørelsen med hensyn til afskrivningsprocenterne størrelse skulle kunne træffes endeligt af ligningsrådet. Man har imidlertid anset det rettest at opretholde den nu bestående adgang for de skattepligtige til at indbringe spørgsmål om berettigelsen af en foretaget afskrivning for landsskatte retten, og den nævnte bestemmelse i kommissionsudkastet er derfor udeladt.

Med udtrykket „i forhold til den antagelige levealder“ er det ikke tilsigtet at udelukke, at der ved fastsættelsen af afskrivningsprocenten kan tages hensyn til særlig intensiv benyttelse af driftsmidlet eller til, at driftsmidlet er anskaffet med ekstraordinære forhold for øje eller kan antages at miste sin betydning som følge af nye opfindelser, eller af lignende grunde kan antages at ville blive benyttet et kortere åremål end dets tekniske levealder.

Løvrigt bemærkes, at spørgsmålet vedrørende afskrivninger for tiden er genstand for overvejelse i et af finansministeren nedsat udvalg.

Nr. 5. Efter gældende ret kan afskrivning på etableringsudgifter, herunder stiftelsesomkostninger, ikke foretages med virkning for den skattepligtige indkomst. I overensstemmelse med skatte Lovkommissionens forslag (kommissionsudkastets § 6, nr. 7, bemærkningerne side 77) har man imidlertid fundet det rimeligt at tillade afskrivning på disse omkostninger, hvis værdi som aktiv er af særdeles luftig karakter, jfr. også, at disse udgifter ifølge aktieselskabslovens § 42 skal afskrives med mindst 15 pct. årligt.

Ifølge kommissionsudkastets § 6, nr. 7, skulle ekstraordinære udgifter ved en virksomheds rationalisering — på samme måde som af kommissionen foreslået med hensyn til stiftelsesomkostninger — kunne afskrives med en fast årlig procent, dog højst med 20 pct. årligt. Denne bestemmelse tager ikke sigte på udgifter til anskaffelse af maskiner og lignende som led i en rationalisering — sådanne aktiver afskrives efter de almindelige afskrivningsregler —, men på særlige udgifter, som f. eks. til ingeniørassistance m. v.

I øjeblikket bliver sådanne rationaliseringsudgifter normalt afholdt over driften, idet dog ekstraordinært store udgifter af denne art afskrives over en årrække, der i de enkelte tilfælde fastsættes af ligningsmyndighederne, og som i almindelighed vil andrage 5—10 år, undtagelsesvis dog en kortere periode.

Medens martsforslaget for så vidt angik stiftelsesomkostninger var i overensstemmelse med kommissionsudkastet, var reglen om afskrivning på ekstraordinære udgifter til rationalisering udeladt,

idet man fandt det hensigtsmæssigt vedblivende at overlade spørgsmålet om afskrivning og dennes længde til praksis. Nærværende lovforslag er derimod også med hensyn til ekstraordinære rationaliseringsudgifter formuleret i overensstemmelse med kommissionsudkastet, idet man har fundet det rimeligt at fastsætte en maksimumsgrænse for den årlige afskrivning på disse ofte ret betydelige udgifter.

Nr. 6. Reglen svarer til kommissionsudkastets § 6, nr. 9 (bemærkningerne side 77—78), idet man dog af tekniske hensyn har foreslået, at afskrivningen i almindelighed skal ske med en i forhold til varigheden stående, fast årlig procent, medens kommissionsudkastets regel gik ud på at fastsætte afskrivningen til „den årlige værdinedgang“, hvilket skønnes at være mindre praktisk, idet denne værdinedgang oftest vil være vanskelig at bestemme. Da der imidlertid muligt kan forekomme tilfælde, hvor afskrivning på grund af vedkommende forholds særlige karakter skønnes at burde ske på anden måde end med en fast årlig procent, er der åbnet adgang for ligningsrådet til at fastsætte særlige regler for sådanne tilfælde.

Nr. 7. Reglen svarer til kommissionsudkastets § 6, nr. 10, der var optaget i martsforslagets § 11 som nr. 5. I henhold til bestemmelsen i aktieselskabslovens § 42 skal good-will afskrives med mindst 15 pct. årlig. Den foreslåede regel betegner en videreførelse af bestemmelsen i de årlige ligningslove, jfr. senest lovebekendtgørelse af 22. december 1953 § 7, stk. 1. Medens ligningsloven kun tillader afskrivning af halvdelen af vederlaget for good-will og fikserer afskrivningsperioden til 5 år, foreslås nu afskrivningsretten udvidet til hele vederlaget — hvorved bemærkes, at sælgeren af en good-will efter nærværende forslag vil blive beskattet med kapitalvindingskat af hele den ved salget konstaterede avance —, og afskrivningen skal efter forslaget kunne udstrækkes over mere end 5 år, men aldrig over en kortere periode end 5 år.

Nr. 8. Bestemmelsen svarer til den i ligningsloven (lovebekendtgørelse af 22. december 1953) i § 21, stk. 2, givne regel om fradrag for befordringsudgifter. Da bestemmelsen ikke gælder alene for lønmodtagere, er den optaget i nærværende paragraf.

De i kommissionsudkastets § 6 under nr. 1, 2, 3 (forsåvidt angår lønninger), 5, 8 og 12 optagne regler er udeladt i nærværende lovforslag, idet fradragsretten kan udledes af den almindelige bestemmelse i indledningen til forslaget § 12.

Nr. 9. Udgifter til faglitteratur tillades efter nu gældende praksis fradraget, når den pågældende litteratur alene kan antages at have en kortvarig